

Ștefania Mihalache s-a născut în 15.08.1978, la Brașov. Este absolventă a Facultății de Litere din Brașov, secția română-engleză. Între 2000-2001, a urmat cursurile de Master of Arts la Central European University, Budapesta. A debutat literar cu poezie în revista studentescă *Erata*. A continuat să publice poezie, dar și proză sau cronică literară în *Vatra*, *Observator cultural*, *Cuvântul*, *Dilemateca*, *Noua Literatură*, *Tiuk!*, *Pana mea*, *TimeOut*, *Bookaholic*, iar mai recent proză scurtă, poezie, eseu, articole academice în *Iocan*, *Caiete critice*, *Transilvania*, *Opt motive*, *DLITE*, *Scena 9*, *Poetic Stand*. Colaborează cu traduceri de poezie la revista *Poesis Internațional*. A debutat cu proză în anul 2003, în volumul colectiv *Junii 03, Antologia tinerilor scriitori brașoveni*, editat cu sprijinul revistei *Interval*. Debutază în volum cu romanul *Est-falia*, apărut la Editura Paralela 45, în anul 2004. Romanul a fost nominalizat la Marile Premii Prometheus, ediția a IV-a, categoria Opera Prima. În martie 2010 a publicat romanul *Poezele secretarei*, la Editura Cartea Românească, București. În 2010 participă în calitate de scriitor invitat la diferite festivaluri europene de literatură: festivalul „Scrittura Giovanni”, Mantova, Italia, „Hay Festival of Literature & Arts”, Marea Britanie, Salonul de carte de la Torino, Italia. Între 2007-2018 scrie scenarii de televiziune. În 2012 a obținut titlul de doctor în filologie al Facultății de Litere, Universitatea București, cu o teză despre tema copilăriei în proza românească de după 1989. Este prezentă în volumul *Povești cu scriitoare și copii*, Editura Polirom, 2014. În 2016 debutează cu poezie în volum: *Sisteme de fixare și prindere*, apărut în colecția Vorpal de la Editura Nemira. Volumul este câștigător al „Premiului Matei Brâncoveanu pentru Literatură” și a fost nominalizat la „Premiile Radio România Cultural”. În 2019 a câștigat Premiul pentru proză scurtă „Boccace”, Franța. În 2019, la Editura Paralela 45, a apărut volumul de critică literară *Copilăria, Reconstituiri literare după 1989*, nominalizat la „Premiile Observator Cultural”, 2020, categoria Critică literară/Istorie literară/Teorie literară, și la Premiul „Cartea Discretă a Anului”, pentru 2020. Este prezentă cu texte în antologia bilingvă de poezie românească și spaniolă *Sombras, incendios y desvanes (Umbre, incendii și mansarde)*, Ed. Vaso Roto, Madrid și Guadalajara.

ȘTEFANIA MIHALACHE Cronica Akasha

NEMIRA

Cuprins

Biblioteca de Lumină	7
Vestire	9
Situația	13
Baladă.....	15
Jumătate	18
Aerul ca o felie de pâine în palmă.....	19
Stăpânul mâncării.....	20
Un tramvai numit tot dorință.....	22
Dragonul roșu.....	25
Cu ce plouă.....	27
Apocalipsa noastră.....	28
Să-l tai cu cuțitul.....	30
Vulpea vulpilor.....	32
Greul	35
Innuendo.....	36
Sălbăticiuni	38
Băiatul cu bretonul negru.....	39

Cocoșata.....	41
Însoțitori.....	43
Ușa.....	44
Bărbatul din mintea bărbatului.....	47
Bărbatul din preajmă.....	49
Randament	51
Măine nu, dar poimăine este posibil.....	54
Să dai viață motoarelor.....	55
Schimbul de noapte.....	56
Scutul	59
Iarna tuturor timpurilor.....	60
Mere.....	62
Botez.....	65
Ușor ca mersul pe munte	67
Atlaz.....	69
Covorul persan.....	71
Oxygen	74
Ultima oară când este ultima oară.....	77
Pantofi noi.....	79
Formol	80
Neverland.....	81
Apă în toate formele.....	84
Dezlegare.....	85
Glumele	87
Casca de aviator.....	89

84.....	91
De apoi.....	93
Sinteza	94
Cronica Akasha	96

Biblioteca de Lumină

Dă, deci, drumul la înregistrările akashice,
haide să accesăm fișierele,
eu o să stau aici,
o să spun o rugăciune-cheie
ca să deschid ușa Bibliotecii de Lumină.

Tot ceea ce este, ce s-a făcut și s-a spus vreodată
este acolo
și este tot timpul.

Corpul tău de aici are o copie identică în corpul de eter.
Eu vreau să știu
dacă și pe mâna ta de eter se găsește semnul dreptunghiular
cu pielea puțin mai albă
de deasupra încheieturii,
urma unei arsuri
după care spuneai că,
dacă o să ai un accident și vei fi desfigurat,
am să te pot recunoaște.

Du-te pe dimensiunea sau pe raftul 6
dacă poți,
dar să știi că acolo

nu este formă și nu este intimitate,
tot ce intră
curge imediat în afară.

Vestire

Și dacă pisica primește vestea de la șoarece
și lupul de la miel
și furnica de la greiere
și rațele de la pești
și uliul de la vrabie
și scorpionul de la păianjenul cel mai mic
și balanța de la ciocan
și scoica de la perla dinăuntrul ei
și uraganul de la liniștea de după uragan

și dacă fluturile își ia vestea de la larvă
și râma de la pământ
și trufele de la porc.

Iartă-mă că nu te-am ajutat cu pâinea, va spune șoarecele,
eram ocupat să mă ascund.
Nu fi prost, îi va răspunde pisica,
noi nu avem nevoie de pâine.
Cu toții am avut cândva nevoie de pâine,
replică șoarecele.
Ascunde-te, ascunde-te repede,
dispari înapoi de unde ai venit,
șuieră pisica,

iar ghearele care nu-i mai ies din teacă,
le scoate, rînd pe rînd, cu dinții.

Iartă-mă că nu ți-am adus pâine,
va spune mielul lupului.
Nu am găsit nicăieri,
în nicio curte,
în nicio mâncare pentru porci sau pentru păsări.
Nu fi prost,
îi va răspunde lupul.
Eu nu mănânc pâine,
eu carnea ta dulce și moale și înmiresmată vreau să o sfârtec
și apoi să spun
Christos a înviat.

Dă-mi și mie o bucată de pâine,
îi va spune greierele furnicii.
N-am absolut nicio firimitură,
m-am săturat să muncesc numai pentru pâine,
mai bine cântă-mi și mie ceva,
vreau să rîd, să plîng, să dansez în ploaie.

Azi oamenii ne-au dat ultimele firimituri de pâine,

le vor spune rațele peștilor,
și scorpionul păianjenului celui mic,
și ciocanul balanței,
și perla scoicii din jurul ei,
și uraganul liniștii de după uragan,
și larva fluturelui,
și pământul râmei,
și porcul trufelor.

Azi veți trăi.

*M-am născut la 18 august 1935,
într-o comună din județul Brăila,
într-o familie săracă,
într-o casă dărăpănată,
mama casnică
tata agricultor.*

Situația

Vrei rigoare sau vigoare
pentru fiul tău?
au întreat-o pe femeia gravidă
cu burta învelită în cârpe murdare,
cu burta învelită în război,
cu burta învelită
în lipsa bărbatului
care lăsase acolo
contribuția lui la viitor
și plecase pe front.
Ea nu a știut ce să răspundă,
în mintea ei
doar ceața plecării lui
dădea răspunsurile.
Și fiul ei s-a născut
bărbat-femeie,
pace-război.

Și dacă ar fi putut
el, fiul, ar fi spus,
după plâns și înfășurat într-o cârpă,
tare și răspicat:

asta este situația.

*Nașterea a fost dezastruoasă.
Mama a murit de supărare.*

Baladă

Femeia bătrână
nu este numai în stare
să-i scoată inima celei tinere
și să i-o mănânce
sau s-o înece cu un măr otrăvit.
Nu este capabilă
numai să-l seducă
pe fiul vitreg, pe cumnat, pe dușman și pe străinul
venit pentru o noapte,
nu este în stare numai să strângă în brațe, goală,
toată noaptea,
trunchiuri negre de copaci
și să rupă cu dinții rădăcini albe și lăptoase,
ea poate toate astea,
și încă să facă buruieni să răsară
din cimentul capacelor de cavou.

Măicuța bătrână
te caută cu brâul de lână
pe care l-a terminat demult
acum 20 de ani, dacă ai fi venit,
atunci ți l-ar fi dăruit,
acum e cu totul altceva,